

Bilag.

Udvalget har gennem Finansministeriet foranlediget følgende Udtalelse fra 3die Hovedrevisorat, som man har besluttet at lade medfølge som Bilag til Betænkningen:

3die Hovedrevisorat.

København, den 5. Marts 1930.

Hoslagt tilbagesendes de med Statsrevisoratets Skrivelse af 13. Februar d. A. fulgte 2 Henvendelser, henholdsvis fra Ingeniørerne Becker og Fejlberg og fra Arkitekt Borch, vedrørende den herfra foretagne økonomisk-kritiske Behandling af Landbohøjskolens Byggearbejder i Aarene 1918—26.

Idet man henviser til de i vedlagte 2 Bilag, mærket A og B, anførte Bemærkninger, hvortil forskellige Punkter i de 2 Henvendelser har givet Hovedrevisoratet Anledning, skal man i Almindelighed udtale følgende:

Som udførligt behandlet i Beretningen har det været særligt karakteristisk for Administrationen af Højskolens Byggearbejder, at Ledelsen i en saa fremherskende Grad som sket har søgt at undgaa offentlig Licitation og i Almindelighed har foretrukket saa vidt muligt kun at have med en lille og begrænset Kreds af Entreprenører at gøre. Den i Beretningen, Side 183—84, givne Oversigt over, hvor hyppigt den samme Entreprenør har kunnet komme i Betragtning ved Overdragelsen af Arbejderne ved de talrige forskellige Bygninger, er i saa Henseende meget oplysende.

At Bortgivelsen af de mangfoldige Arbejder til Udførelse efter Regning og Enkelt-Tilbud eller bunden Licitation mellem en stærkt begrænset og ofte samme Kreds af Firmaer har kunnet betinge en i kvalitetsmæssig Henseende god Udførelse af Arbejderne, er muligt, men Fremgangsmaaden har *ikke* i sig selv rummet den Sikkerhed, Staten har kunnet kræve for, at Højskolen opnaaede den gode Udførelse for en *saa billig* Pris som muligt.

Saa vel Staten som Erhvervslivet har dernæst udelukkende Interesse i og maa paa Forhaand kræve fuld Aabenhed og Konkurrence paa det heromhandlede Omraade.

I nærværende Tilfælde har saaledes den Kreds af gode og ansete Entreprenører paa de forskellige Fagomraader, som *ikke* har haft Adgang til Deltagelse i de bundne Konkurrencer, med Rette kunne føle sig brøstholdne, og Staten er for sit Vedkommende gaaet Glip af Muligheden af fra denne Kreds at kunne have faaet billigere — og alligevel kvalitetsmæssigt gode — Tilbud end de virkeligt opnaaede.

At Princippet om offentlig Licitation i Praksis vel ogsaa har sine Mangler, er givet, og Spørgsmaalet herom har ofte været fremme i den offentlige Diskussion, men Hovedrevisoratet maa alligevel hævde, at der under de gældende Forhold ikke er anden Vej at gaa, naar Statens og Erhvervslivets Interesser skal varetages paa bedste Maade, og at offentlig Licitation derfor absolut bør være Regelen i de Tilfælde, hvor ikke Arbejdets Art eller ganske særlige Forhold paa Forhaand udelukker det.